

Giới thiệu Thanh Xuân Của Tôi Có Cậu (One Shot)

Đây hứa hẹn sẽ là một câu chuyện nhẹ nhàng êm trôi chứ không quá cao trào như trong ngôn tình. Cũng bởi vì nội dung truyện xoay quanh những rung động đầu đời, đó là kỉ ức đẹp để khi nhớ về tôi sẽ mỉm cười.

Bây giờ tôi đã chuẩn bị hành trang để bước vào năm học lớp 9 với mục tiêu là tương lai sáng ngời như cậu đã nói. Tôi và cậu sẽ mãi là bạn trong suốt một năm học sắp tới. Năm học cuối cùng của tôi và cậu. Tôi chắc chắn sẽ để cậu cảm thấy vui vẻ và thoải mái khi nghĩ lại về một con nầm lùn như tôi. Cảm ơn cậu vì đã xuất hiện trong cuộc đời của tôi, quấy nhiễu đầu óc của tôi, làm tuổi học trò của tôi bớt nhạt. Thanh xuân của tôi có cậu.

P/s Đây là những trải nghiệm của chính bản thân tác giả, chỉ viết theo cảm nhận của tác giả thôi.?

Bạn đang đọc truyện *Thanh Xuân Của Tôi Có Cậu (One Shot)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Thanh xuân của tôi có cậu

Tôi và cậu tình cờ được xếp học cùng lớp với nhau. Năm lớp sáu, cậu với tôi chẳng quen biết gì nhau, chẳng nói chuyện với nhau được lâu và tôi cũng chẳng để ý đến cậu. Do có lẽ chỗ ngồi của chúng ta quá xa nhau, đến mức tôi chẳng có lí do gì để thân với cậu. Cậu vẫn như thế, vẫn là một cậu lớp trưởng vui tính, hài hước và còn đẹp trai nữa. Tôi biết cậu là một chàng trai mơ ước trong mắt của các cô bạn cùng lớp, thậm chí là cả khối.

Tôi chưa từng thấy cậu buồn, chưa từng thấy cậu nhăn nhó khi đôi lúc điểm cậu hơi thấp. Nói là thấp nhưng thật ra cậu vẫn hơn rất nhiều người kể cả tôi. Tôi nhớ có một lần tôi đã nói gì đó làm cậu cáu, tôi cũng chẳng biết tại sao lúc đó tôi lại như vậy nữa nhưng chưa được năm phút cậu đã tươi cười như thường ngày, một phen làm tôi thót tim. Mãi đến khi gần cuối năm, cô chủ nhiệm lại giao cho cậu trọng trách giữ vở bài tập của các bạn. Việc đó vốn là không liên quan gì đến tôi đúng không, nhưng cậu lại giao cho tôi một nửa để giữ giúp cho cậu. Tôi cũng chẳng biết tại sao lại như thế, vốn là có rất nhiều bạn nữ có thể giúp cậu ấy giữ mà. Tôi cũng chấp nhận nhưng với vẻ mặt cau có. Tôi chỉ giúp cậu đến lần thứ ba thôi, sau đó cũng chẳng dại mà rước của nợ vào bản thân. Cậu lúc đó một mình mang hết cả 30 cuốn vở về, mặt cậu ấy có vẻ giận tôi lắm. Năm lớp sáu cứ thế trôi qua. Cậu với tôi lại chẳng gặp nhau trong suốt mùa hè.

Thế rồi đến năm lớp bảy, tôi khi đó đã biết chăm sóc cho bản thân mình hơn, biết trau chuốt cho bản thân mỗi lúc đi học. Năm đó, tôi còn được làm tổ trưởng cơ đấy, thế nên thời gian tiếp xúc với cậu được nhiều hơn một chút. Tôi vốn thấp nên ngồi bàn đầu là điều dĩ nhiên. Không biết tại sao lúc đó tôi lại cực kì ấn tượng với một bạn nam ngồi trên bàn bạn ấy. Mỗi giờ ra chơi hay trống tiết là tôi lại ‘boi’ xuống chỗ gần bạn nam ấy trò chuyện, cứ như thế dần tập cho tôi dần thói quen. Tôi dần thân hết tất cả các bạn nam ở khu đó, trừ cậu ra. Có lẽ là do định mệnh. Cuối năm, tôi thật sự rất ngưỡng mộ cậu, lúc nào cậu cũng có được điểm số thật cao và là học trò cưng của các giáo viên. Tôi nhớ nhất một lần, khi ấy là lúc chuẩn bị cho việc kiểm tra chi đội mạnh. Phân đội của mình thực hiện tốt lắm nhưng cậu ấy lại bắt bẻ bắt làm lại. Nhưng thực sự lúc đó rất buồn cười, tôi cứ như thế cười suốt buổi.

Năm lên lớp 8 có lẽ là năm tôi có nhiều kỉ niệm với cậu nhất. Ngay cả hè đó, không biết tại sao tôi với cậu lại học hè chung với nhau. Khi đó tôi ngồi dưới, cậu ngồi trên. Đôi lúc tôi bắt gặp mà ngồi ngắm bóng lưng cậu. Đôi lúc cậu nói những câu gì đó, tôi lại nói móc lại, thế là cậu ấy lại quay xuống liếc tôi. Mùa hè của tôi trải qua như vậy đó.

‘Nếu hỏi tại sao chúng ta lại gặp nhau, có lẽ là do định mệnh đó.’

Một năm học mới lại tới, bỗng dưng một con ba mét bẻ đôi như tôi lại được ngồi bàn gần cuối. Và điều đặc biệt, là đằng sau tôi lệch bên trái là cậu. Tuy năm đó tôi không được làm tổ trưởng nhưng cũng chẳng sao, tôi cũng chẳng buồn gì. Thì lúc đầu cũng chẳng có gì vui cả, lâu lâu buồn buồn quay xuống chọc cậu thôi. Khu chỗ tôi vui lắm nha, bên cạnh là cậu bạn chuyên gia làm lớp cười, phía trên là cậu bạn ‘khó lường’ nhưng học cực kì giỏi. Phía sau là cậu- lớp trưởng thông minh. Và bên cạnh cậu là cô gái nghe Tiếng Anh cực kì siêu (nhờ cô bạn này mà tôi lại được hưởng sái vài cây kẹo). Khi tôi ngồi dưới này thì điểm số cũng cao lên đôi chút, cảm giác ngồi bàn gần cuối thật sướng. Khi kiểm tra có thể trao đổi với nhau mà chẳng bị giáo viên gắt như ngồi bàn đầu. Bạn ‘heo’ ngồi bên cạnh thì chép bài liên phanh(vì hần mà khi kiểm tra luôn bị nhắc nhở chép bài lại). Thời gian cứ thế êm đềm trôi qua cho đến khi. Khi đó là một ngày trời mưa, khi mình đang nói chuyện với các bạn cùng lớp thì một bàn tay ai đó lạnh ngắt chạm vào hai má mình. Mình quay lại thì cậu ấy vừa đi qua, thế là cả lớp ồ lên. Nhưng mà chỉ vài phút là chìm thôi, vì mình không được nổi tiếng trong lớp cho lắm. Thế là về nhà mình ôm mặt nghĩ về cậu ấy. Nhưng chỉ mấy ngày sau đó, mình thấy cậu ấy thân thiết với cô bạn thân của mình, mình chợt nhận ra là cậu ấy đối xử với mọi người rất tốt, không chỉ riêng mình. Thế là tôi đã đánh bay cậu ấy ra khỏi đầu nhanh chóng, sau đó thì tôi và cậu ấy vẫn như bình thường, lâu lâu thì tôi cũng quay xuống hỏi bài, trao đổi nhau trong giờ kiểm tra Tiếng Anh (nhưng toàn mình hỏi thôi, cậu ấy chỉ hỏi để dò lại cho mình -_-). Thế là boi qua hết học kì 1. À chưa hết, mình còn hay giờ trò lắm. Không biết tại sao lên cấp 2 rồi mà cậu ấy còn dùng bút máy, mà thậm chí còn viết nhanh hơn cả một đứa viết bút bi như mình. Vào một ngày đẹp trời nào đó, khi cậu đang ở ngoài lớp, tôi đã lên rút hết mực trong bút máy cậu ra. Thế là khi vào lớp, cậu lấy bút ra viết. Cậu mở phần ống mực ra xem thì quay lên hỏi tôi có bút không cho mượn, bút cậu hết mực rồi. Thế là tôi ngồi cười khanh khách, thế nào mà cô bạn cùng phi vụ với tôi lại phản bội tôi chứ, nó khai hết. Thế là mặt cậu trở nên tức giận, bảo mất lòng tin ở tôi. Ô, chứ cậu có đặt lòng tin vào tôi à. Tôi quay xuống, ngậm ngùi xin lỗi, thế là cậu ấy lấy luôn cây bút bi của tôi luôn(nói vậy thôi chứ cuối buổi vẫn trả. Hi Hi).

Dĩ nhiên là có một lần sẽ có lần 2, lần sau tôi cẩn thận hơn, chỉ làm một mình thôi, nhưng mà không biết tại sao đang gần xong thì cậu lại lù lù xuất hiện trước mặt tôi. Lần đó thì cậu không mượn bút tôi nữa, thật sự lúc đó tôi rất thê thảm à nha, suốt buổi đó cậu không nói gì với tôi cả. Thế là con người tôi mặt dày như tôi lại phải quay xuống xin lỗi lần nữa. Cậu thế mà lại nể tôi là đồ phá hoại, cậu còn dọa nếu không quay lên sẽ mách cô. Tôi ngậm ngùi quay lên.

Canh giờ đổi tiết, tôi quay xuống tờ ra thành thật xin lỗi, má phòng môi trề các kiểu. Thế là cậu đòi tôi sáu giọt mực hoặc là 3 giọt máu. Dĩ nhiên là tôi đâu có ngu tới mức mà chọn trả bằng máu, còn 6 giọt mực à. Tôi cũng thông minh lắm đấy không bị cậu dụ dỗ đâu. Nếu muốn có 6 giọt mực thì phải mua luôn cả hũ thì mới có được. Haiza, thật là nhức đầu à nha. Thế là tôi lên kế hoạch quyết nợ. Tôi còn nhớ một lần tôi chơi trò ma sói. Chọn sói thì có 2 người huê nhau, chỉ còn mình tôi là chưa chọn. Tôi nghe theo đũa bên cạnh chọn theo nó. Đúng lúc đó cậu quay sang nói giảm ba giọt mực. Thế là tay tôi lập tức chuyển hướng. ‘Đúng đúng, hẳn chính là sói, đúng đúng’. Thế là xong 3 giọt mực. Trước kì nghỉ tết, cậu ấy thế nào mà lại tha cho tôi coi như tết luôn. Thế là tôi được một cái tết trọn vẹn.

Sau kì nghỉ tết thì kể bên cậu có một cậu chuyển đến, ngồi ngay sau tôi luôn. Bạn này cũng cao lắm nha, tôi đứng cậu tới nách thì với bạn VP này thì tới vai. Tôi đã từng là kẻ thù của bạn VP này rồi. Vì tôi thấp nên vài lần ném vài thứ như chai nước, vở, vài thứ linh tinh vào cửa quý của cậu.

VP này thôi. Cậu bạn ‘heo’ bên cạnh tôi cũng đi đến nơi xa xăm bên đây kia rồi, bù lại là một cậu VT kính dày 4 độ thôi. Nói chung là bạn VT này cũng tốt, lúc nào cũng giúp tôi trong học tập, bạn là ngọn nguồn của các trò chơi như uno, ma sói, mèo cảm tử, ... vô vãn. ... Lúc đó mình thật sự có một cảm giác thích với bạn VP phía sau mình. Vì bạn ấy men nhất lớp mình à nha, bạn còn hay vuốt vuốt tóc mình nữa, vài lần còn soi lỗi sai của mình giúp mình sửa bài trước khi kiểm tra, trong khi mình cũng không nhớ và cũng chẳng biết là mình sai. Còn một lí do nữa là đã từng có một lần bạn VP vô tình ôm mình từ phía sau. Dĩ nhiên là khi nói chuyện với bạn VP thì phải lòi luôn cậu rồi. Bỗng một ngày nào đó một bạn nam trong lớp nói có phải mình thích cậu hay không mà thấy cứ hay quay xuống bàn cậu. Lúc đó mình không biết tại sao bạn nam ấy lại biết nữa, nhưng điều dĩ nhiên là tôi phủ nhận rồi, con gái mà. Sau khi về nhà thì tôi cũng suy nghĩ về cậu, muốn biết cậu có cảm giác gì với mình hay không. Sau một vài ngày thì lớp tôi rục lên một trò mới đó là người thắng nói gì thì người thua phải nói đó. Không biết tại sao lúc đó bạn thân của tôi và cậu lại chơi trò đó. Cô bạn thân của tôi thắng bảo cậu nói “(tên tôi) SARANGHE. Cậu lúc đó trúng thứ gì thì phải, lại kéo tay tôi lại mà nói câu đó. Thế là lớp tôi lại ồ lên một trận. Sau đó thì cậu ấy hình như cũng ngại nói chuyện với tôi thì phải, nhưng chỉ 1 ngày thôi. Tôi còn nhớ như in cái ngày tôi giận cậu ấy, tôi lao vào đánh cậu ấy. Ai mà ngờ cậu ấy lại dùng tay đẩy đầu tôi ra cơ chứ. Ai bảo tôi thấp bé làm chi(Haiza, cái số của tôi). Tôi có một lời khuyên cho các bạn nữ là đừng bao giờ chơi vật tay hay oẳn tù tì với cậu ấy. Đầu tiên là về vật tay, dù là cậu ấy chỉ dùng 1 ngón tay đi nữa cũng thắng tôi luôn. Còn về oẳn tù tì, dù tôi có thắng hay thua vẫn luôn là người thua thiệt, vì cậu ấy búng rất đau(chẳng nể con gái gì cả). Ai biết con người trắng bợt trắng bóc như cậu ấy lại mạnh như vậy đâu cơ chứ.

Thoát cái là đến cuối kì hai rồi. Khi đó là thời khắc đau lòng nhất lúc đi học sinh, đây là trả bài kiểm tra học kì. Oái oái oai, đau khổ quá đi mà, mong ngóng tới bài kiểm tra của mình. Cậu dĩ nhiên là người đi phát bài kiểm tra, ai cậu cũng gọi bằng tên hết đến lượt tôi cậu lại bảo là mày. Lúc đó tớ cực kì hận cậu luôn, thật sự là bất công mà. Hừ, ừ thêm chơi với cậu nữa đâu.

Au Au, thế mà vài hôm sau tôi lại nghe được thông tin có một bạn gái tỏ tình với bạn ấy. Mà nghe đâu, cậu ấy chẳng trả lời gì, còn lơ bạn ấy luôn. Tôi thật ngưỡng mộ cô bạn ấy, bạn ấy hơn tôi ở nhiều chỗ, căn bản là bạn ấy dám nói ra cảm xúc của bản thân mình. Và, chuyện gì tới cũng sẽ tới, cô gái ấy lại bị bạn nữ giới trong lớp cạch mặt. Khi nghe các bạn khác kể, tôi cũng chỉ ậm ừ cho qua. Có lẽ bạn ấy đã thật sự thích cậu rồi, bạn ấy không xinh nhưng rất dễ thương và hiền động. Tôi đã thấy cậu đã nhanh chân tới bế cô gái đó khi bạn bị ngất đi. Sau này tôi có hỏi cậu thì cậu ấy bảo chỉ tập trung cho việc học thôi, vì tương lai mai sau, với lại cậu ấy cũng sắp đi Hà Nội rồi. Tôi cười cười.

Kể từ hôm đó tôi cũng bớt mộng tưởng về cậu. Tôi cố gắng để quên đi cậu. Coi cậu là sự cảm nắng nhất thời, đem cậu mãi chỉ cất giấu trong lòng. Nhưng có sao cậu lại cứ hoài thả thính tôi như vậy. Tôi mệt lắm, tôi thực sự muốn cậu đi ra khỏi cuộc sống của tôi, tôi muốn là tôi của trước kia, chẳng phải bạn tâm bất cứ điều gì cả. Tôi ngay cả căn bản nói lên cảm xúc của bản thân cũng không làm được, tôi sợ, sợ quan hệ của cả hai sẽ trở nên ngưng ngừng, sợ mọi người bàn tán, sợ tôi sẽ đánh mất cậu. Tôi đã quyết định sẽ không nói ra, chúng ta hãy cứ là bạn như vậy nhé, đơn giản như vậy thôi. Cảm ơn cậu vì đã xuất hiện trong cuộc đời của tớ, quấy nhiễu đầu óc của tớ, làm tuổi học trò của tớ bớt nhạt.

Thính cuối năm.

Tổng kết cuối năm. Thật sự cậu ấy đã làm hành động vô cùng đáng yêu à nha. Cậu ấy đã làm kiểu chụp hình để tay chữ V lên mắt giống như tấm ảnh tôi chụp up trên facebook vài ngày trước vậy. Khuyến mãi thêm vụ lè lưỡi nữa chứ. Ừ ỒA ỒI, đáng yêu chết mất. Thế là về nhà tôi tải ngay về hình chibi tạo kiểu như vậy làm avata một tuần liền, không biết cậu có nhận ra không nha.

Học hè

Lúc đó thì bọn con gái tui tui vút vờ cậu ấy vòng vòng để cậu ấy lấy. Quảng đến tay tôi dĩ nhiên cuốn vở sẽ đi thêm vòng nữa rồi. Quay lại tôi vòng thứ 2. Lúc này thì cậu đã đứng đằng sau tôi rồi thế nên tôi không kịp nhận lấy vở mà chỉ đẩy ra xa thôi. Cậu cốc đầu tôi mấy cái nhẹ hều. Rồi ép sát người tôi với lấy cuốn vở trên bàn. Cậu bảo tôi “Lùn mà sung”. Đây là biệt hiệu cậu ấy đặt cho tôi trên facebook luôn.

Đây, năm tháng đi học Trung học cơ sở của tôi như vậy đấy. Không quá cao trào như trong ngôn tình, chỉ nhẹ nhàng như thế mà trôi qua thôi. Với những rung động đầu đời, đó là kí ức đẹp để khi nhớ về tôi sẽ mỉm cười.

Bây giờ tôi đã chuẩn bị hành trang để bước vào năm học lớp 9 với mục tiêu là tương lai sáng ngời như cậu đã nói. Tôi và cậu sẽ mãi là bạn trong suốt một năm học sắp tới. Năm học cuối cùng của tôi và cậu. Tôi chắc chắn sẽ để cậu cảm thấy vui vẻ và thoải mái khi nghĩ lại về một con năm lùn như tôi. Cảm ơn cậu vì đã xuất hiện trong cuộc đời của tớ, quấy nhiễu đầu óc của tớ, làm tuổi học trò của tớ bớt nhạt. Thanh xuân của tôi có cậu.

Bạn cảm thấy như thế nào hãy cmt ở dưới cho mình để mình có thêm động lực để viết những truyện khác nhé.

Love,

Năm

Bạn đang đọc truyện *Thanh Xuân Của Tôi Có Cậu (One Shot)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.